

Előfizetési ár:

Egész évre . . . 12 kor.
Fél évre . . . 6 „
Negyed évre . . . 3 „
Egy szám ára 20 fill.

Hirdetések
és nyiltéri közlemények
jutányosan közöltnék.

VÉGVIDÉK

Politikai hetilap.

Szerkesztőség

és

kiadóhivatal

Gromon-utca 2. sz. a.

Wittigschlager K. czégnél.

Közlemények, előfizetési és
hirdetési díjak, úgy a lap
szétküldésére vonatkozó
panaszok a kiadóhivatalba
küldendők.

Megjelenik:

minden vasárnap reggel.

Felelős szerkesztő:

Feymann Gyula

ügyvéd.

Hirdetések

Wittigschlager K. könyvkereskedésében is felvételnek
Gromon-utca 2. szám.

A közegészségügy.

Tavaszzsal és nyáron, míg a természetben gyönyörködünk, mely él és virul, szemünk elé kerülnek azok a szerencsétlen, kiasszott emberi lények is, a kiknek testi szervezetében borzalmas rombolást vitt véghez a tüdővész. Ezek kijönnek szép tavaszi és nyári napokon a napvilágra, elhagyják kór-ágyaikat, sütkéreznek a napon és szívják az üde levegőt. Fájdalom, hiába.

Hiába! — mennyi reménytelenséget, borzalmat és kint fejez ki ez a szó. Ezek a szerencsétlenek odajönnek a sétautakra, a fák lombjai alá, a virágágyak mellé, ahol a holdvilágnál annyiszor annyian suttoztak a szerelem édes nyelvén és megmutatják sápadt arcukat, beesett mellüket, néma szenvedésüket, mintegy vádat emelve a társadalom és a tudomány ellen.

És ez az iszonyu betegség szabadon grasszál. Az illetékes tényezők még mindig nem léptek föl kellő erélylyel az emberiség ezen rettenetes ellenségével szemben.

Midőn a XVIII. században az angol Jenner, ez a hatalmas lángész, fölfedezte a himlő baktériumait s megállapította elpusztításuk módszerét, az egész Europa minden faktora jött működésbe. A közigazgatás akkor még fejletlen szervezete harczra szállt ezzel a pusztító betegséggel, mely a X-ik században Spanyolország partjaira lépve, csakhamar átlépte a Pyrenáusokat is és azóta állandó csapása volt az egész európai kontinensnek. Jenner fölfedezése után az önálló közigazgatási testületek, az államok, a tartományok jogszabályokat kezdtek alkotni, a melyek kötelezővé tették a himlőoltást, s ma már a legkisebb, legfélreesőbb faluban is tudja mindenki, hogy a himlőoltás kötelezettsége épp oly általános, mint a népiskolai nevelés. Ezen erélyes jogszabályoknak és azon tényezők komoly föllépésének, a melyekre a jogszabályok végrehajtása volt bizva, tulajdonít-

ható, hogy ma a középkori himlő pusztításait, mint valami mesét olvassuk. A pestissel szemben az orvosi tudomány azon megállapítása, miszerint annak terjedését baktériumok okozák, elégséges volt az illetékes tényezőknek és a végrehajtó adminisztratív közegeknek, hogy ennek a kórnak terjedését lehetetlenné, tegyék. Tudjuk, hogy a tüdővész terjedését mi okozza, tehát tudjuk megakadályozásának módszerét és mindazáltal sem a társadalom, sem a közigazgatás nem lép föl azzal szemben akkora erélylyel, a minőt ennek a betegségnek eltiprása megkíván. Ez a betegség nem jön nagy föltűnéssel, borzalommal, nem okoz föllépése rémületet és félelmet, ez nem az az ellenség, ki szemtől szembe jön, kit látni lehet, amint közeledik s kinek támadásával szemben védekezni lehet, hanem lapangva, csuszva, észrevétlenül s nesztelenül támad s megragadja áldozatát egyszer s mindenkorra.

Azt mondják, hogy ez a betegség a kicsapongókat, a léhakat, a lumpokat támadja meg. Ha ez így volna, akkor mint a bűn büntetését vennünk kellene. De nem ezeket támadja meg, fiatal lányokat támad, kiket szüleik féltve őriztek, fiatal embereket, kik az iskolában a legjobb s legszolidább tanulók voltak, ezeket a csöndes, gyöngéd természeteket támadja meg, míg azok a szilaj, de eszes, elszánt, de szívós természetek, a kiknek tanáraik a bitófát jósolták, kiállanak minden megpróbáltatást és egészséggel keresztüljárni minden nyomorúságon. Ezen természetek azok, melyeket Rousseau Emiljének „benevelni“ akar, hogy az „megélhessen egészségben Malta égető köszikláján épp úgy, mint Szibéria hósvatagjain“ Ellenben a legszolidabb, legszeretettelőbb, leggyöngédebb, legszelidebb természetek testileg is gyöngék lévén, sokkal fogékonyabbak a tüdővész iránt. Egyébiránt e betegség orvostudományi oldalával nem vagyunk kompetensek foglalkozni s azért a felhozottakat csak mint köztapasztalati tényeket említjük.

A mi jogi oldalát illeti, szigorú jogszabályokkal, melyek a köztisztaság követelményeit igazán megvalósítják és ezen jogszabályoknak még érelyesebb végrehajtásával a tüdővész terjedését jelentékenyen meg lehetne akadályozni.

A társadalom nem karolja föl a szanatoriumok ügyét sem abban a mértékben, mint kellene. Pedig meg vagyunk győződve, hogy ha a társadalom és a közigazgatás nagy szervezete a tüdővésszel szemben erélyesen föllépne, amit utóvégre nemzeti fajfontartási és közzgazdászati szempontokból is meg kellene tenni, akkor a tüdővész ritka betegség volna nálunk, a hol jelenleg az összes európai államok közt majdnem a leg-sűrűbb. Mert a Bacterológiának az a fölfedezése, melyet eddig mint megdönthetetlen igazságot megállapított, a jogi faktoroknak elegendő utmutatás arra, miként és hogyan kell a tüdővész terjedését megakadályozni.

Az új német vámtarifa.

A szenzációkban és kínos meglepetésekben egy idő óta hiányt nem szenvedő Németország újabb meglepetéssel szolgált. Egy szemfüles hírlapíró révén a világ egy évvel hamarabb, mintsem kellett volna, ismerhette meg azokat a vámtételeket, melyeknek segítségével Németország védvamos politikáját folytatni óhajtja.

A vámtételeket még nem ismerjük. Tudjuk, hogy felemelik a búzának a vámját, felemelik az ár-pát 3 márkával, a szarvasmarhát métermázsinkát 12 márkával, a sertését 10 márkával, a lovakét végtelenül és így tovább. Nem szándékozunk e nelyütt a vámtételek bonczolgatásával foglalkozni. Nem is az egyes vámtételek fontosak egyelőre, hanem maga az elv és irány, mely ezek által kifejezésre jut. Az új vámtarifa szerint Németország a jövőben olyan védvamos politikát szándékozik követni, aminőt csak par excellencze mezőgazdasági állam követhet. Ha Magyarország rendezkedne be a jövőben ilyen alapon, az még érthető volna. Mert míg iparának fejlődését egyrészt megakasztja a gazdag és régibb osztrák ipar, addig s mezőgazdaság helyzetét a román buza és a szerb sertés nehezíti meg.

Ámde Németországban egészen másként állanak az ügyek. A főkeresetforrását ez országnak az ipar

TÁRCZA.

A sárga rém.

Irtta: Pállos Árpád.

A „Racine“ francia postahajó fényes zászló diszben, egetverő — hurrah — kiáltások, ágyüdör-gések s harsány zeneszó mellett hagyta el a borrei kikötőt, hogy vissza vigye utasait a kedves, rég nem látott, annyiszor vissza sovárgott hazába.

A fedélzetről az utazók fehér kendőt lobogtat-tak a parton álló néptömeg felé, miközben a hajó gyorsított menetben távozott mind messzebb hagyva a biztos partokat.

Még sokáig állottam a fedélzeten elmerengve a tünező kikötő felett s bizonyos fájdalmas szorongás lopódzott szívembe, a mit akkor szoktunk érezni, ha valami kedvestől búcsuzunk örökre. . . .

A tengeren hamar megy az ismerkedés. Az emberi szívek közelebb vannak egymáshoz, mindenki érzi, tudja, hogy közös sors kényszeríti őket, néhány szál bizonytalan deszkán szembeszállni a bős elemekkel.

A fedélzeten mindjárt szembe tűnt egy ifjú pár. A nő 18—19 éves, üde ifjú, feketehajú leányka; tüzes szeme a forró égőv leányát sejtetett benne. Egész lényén olyan melancholikus varázs ömlött el, mely olyannyira érdekessé teszi a délszak asszonyát.

A férfi, piros pozsgás fiatalember, ki első perczen felismerhetjük az angolszász faj jellemző tulajdonait. Szőke haját kétfelé választva viselte, míg ég-színké szemeiből jóság mosolygott mindenkire.

Az ifjú pár boldognak látszott. Már hogy is ne, lett volna az, mikor mézesheteiket élték s különben is forró szerelem kapcsolta őket együvé.

A lányka, mint később tőlük megtudtam, az ifjú kedvéért odahagyta forró hazáját, hogy férje ködös hideg hónapával cserélje el.

De milyen áldozatra nem képes az igaz szerelem!

A tenger sima tükrét a legkisebb szellő sem bodrosítja. Úgy feküdt kéklő messzeségben, mintegy fényes aczéllemez, mely ezerszeresen veri vissza a reá tűző nap sugarait.

A tikkasztó forróság nem egynek az utasok közül okozott kisebb-nagyobb mérvű fejfájást egyéb kellemetlenséget s a kajáltók telve a tengeri betegség által kinzottakkal.

Mi hárman, az ifjú pár meg én, azonban mentesek maradtunk mindeme kellemetlenségektől s barátságosan csevegtünk a fedélzeten, hova a gyönyörű csendes éj csalogatott ki.

Az égboltozatáról a délví csillagok fényes sugárú tündéries ezüstöt hintettek reánk s engem e perczben annyira meghatott az ifjú pár ragaszkodása, hogy szinte beleborzongtam arra a gondolatra, vajjon mi lenne ha egyiküket a kegyetlen végzet elragadná?

Willyam, ez volt a férj neve, ma rossz hangulatban volt. Fejfájásról panaszkodott, de különösen az boszantotta, hogy szeme előtt olyan különös tűz bogárcák röpködnek.

Ijdedten néztünk össze az asszonykával, Willy e kijelentésére. Mint délví szülöttek, mindjárt tisztábau voltunk azzal, mi bántja a szegény fiut.

Mary ideges hevességgel ölelte át férjét s kényszerítő erővel birta rá, hogy feküdjék kabinjába.

Azonnal hivatuk a hajó orvost, Mr. Parkinsont, ki csakugyan a délvidék rettenetes betegségét, az európaikra annyira veszélyes sárga lázt konstatalta rajta.

Willyt mindjárt elkülönítették s a többi utasoktól messe eső fülkébe helyezték, nehogy a ragályos kór még másokra is átterjedjen.

Három napig kinlódott Willy s akkor legyőzte őt a sárga rém.

Holttestét egyszerű vitorlavászonba göngyölget-ték, lábához súlyt erősítettek s úgy vitték ki a fedélzetre a diszbe öltözött matrózok sordala között.

Megkondult imára a hajó harang.

A kapitány egyszerű imát rebeg, a matrózok s közönség pedig, levett főveggel halkán mormolják utána.

A hajó harang kondul s a sikos deszkán lassan megindul a holttest, hogy örökre elnyelje a végnélküli oceán.

Harmadszor kondul meg a hajó harang s a matrózok vig ének mellett surolják fel a fedélzet padlatát, egy szó sem esik több a halotról. . . .

. . . Szegény Mary, alig tudtunk megakadályozni, hogy férje után ne ugorjon a habokba.

Mérhetetlen fájdalom bensembe hatolt. Csak én tudtam mérlegelni azt az iszonyu kínt, mi szívét marcangolta.

A nagy árbócához támaszkodva merően tekintett arra a helyre, a hova mindene, élte egész boldogsága a tengerbe süllyedt.

A kapitány ép megállapította a hosszúság és szélesség fokát, hogy mappaján megjelölje Willy nyughelyét, majd jelt adott, s a hajó, mely a temetés alatt egy helyben állott, zakatolva megindult. . . .

nyújtja, mely folyton fejlődik és terjeszkedik. Alig érthető tehát, hogy egy ország, melynek érdekében van a szomszéd és a többi államokkal barátságos vámviszonyban élni, hogy ipari termelvényeinek piacot biztosítsa, a reá nézve csak másodrangú fontossággal bíró mezőgazdaság kedvéért kalandos vámháborúba bocsátkozzék.

A felemelt vámtételek elsősorban Magyarországot és Ausztriát, azután Oroszországot érintik. A mezőgazdaságunkra feltétlenül súlyos csapást mérnek az új vámtételek. Buzánknak ártani nem fognak, mert hiszen Amerikával már régen nem bírjuk a versenyt a német piacpon, de károsodni fog árpatermelésünk és különösen sertés-, juh- és marhatermelésünk, melynek kiszorítása, ugylátszik, elsőrendű fontossággal bírt a németek előtt.

Tekintettel a német és magyar agráriusok barátságára, Németországban úgy szeretnék a dolgot feltüntetni, mintha az egész védvamos politika Amerika ellen irányulna. Csak hogy hiába igyekeznek port hinteni a szemünkbe, mert hiszen az állatbetéti vámpok, melyek óriási mértékben károsítanak bennünket, Amerikát abszolúte nem érintik. Ha pedig buzáját és disznó-zsírját Amerika továbbra is Németországban akarja majd elhelyezni, módjában lesz az árrakkal a vámpoknak megfelelő mértékben visszamenni.

Németország vámpolitikája tehát sújtja a magyar mezőgazdaságot és az osztrák közvetítő kereskedelmet. A Németország felé irányuló kivitelünk jelentékeny részét ugyanis Ausztria bonyolítja le. Hogy milyen jelentékeny Ausztriának részesedése, kitűnik abból, hogy egész kivitelének 48%-át a magyar mezőgazdasági termelvények adják.

És valóban különös, hogy ilyen körülmények közt Németország az ipar nagyobbarányu támogatására mer gondolni. A közzén ugyanis vámpmentes marad. Ezzel azonban Németország közzénkivitelét óhajtja csak biztosítani, mert hisz a közzéntermeléssel Németországban olyan intenzíve foglalkoznak, hogy közzénbevételről szó sem lehet. Mintha tehát elfeledtek volna arra gondolni, hogy az első sorban érintett államok retorziókkal fognak élni. Állítják és igen könnyen meglehet, hogy a most nyilvánosságra került vámtételek nem fognak törvényerőre emelkedni. Ez azonban keveset változtat a helyzeten, mert a földoloz az, hogy Németország mint ipari állam, belement a mezőgazdaság túlzott védelmébe.

Az európai államok vámpolitikája tehát alighanem jelentékenyen fog módosulni. Különösen Ausztria-Magyarország vámpolitikájára lehetnek döntő hatással a német vámtételek. Mindazokra a vámpedvezményekre, melyeket a német iparnak nyújtani szándékoztunk, többé nincs szükség. Németország mintegy belesodort bennünket az agrárvámokba. Elvégre a mezőgazdaságról gondoskodni csak kell, mivel a ma fennálló szerződések mellett feltétlenül elpusztulna.

Egyszóval a német agráriusok csuful visszaáltak magyar testvéreik barátságával. De alig hisszük, hogy a németek előtt ez lett volna a cél. Mi azt hisszük hogy a német kormány inkább a vámbevételeket óhajtotta növelni, mintsem a mezőgazdaság helyzetét előmozdítani. Hogy erre az agrárvámok mutatkoztak alkalmasoknak, az inkább csak véletlen műve.

De Magyarországnak és Ausztriának védekeznie kell a német vámpokkal szemben. Ha a közös érdek

el fogja simítani az évek óta tartó viszálykodásokat, ha az állandó bizonytalanság helyett a kiegyezés dolgában dűlőre jutunk, akkor a német vámpoknak már is köszönhetünk annyit, a menyit kárt fognak nekünk okozni. Ám féltő, hogy ez eredmény eléréseért az egész vonalon meghátrálunk Ausztria követelési előtt. A német tarifa-javaslat csakugyan nagyon kényelmetlen helyzetbe jutotta Magyarországot.

Indolentia.

Azt olvasom az újságban, hogy egy igénytelen nevű község: Héjasfalva szobrot emelt történelmünk egy kimagasló alakjának.

Megállók ennél a közleménynél. Képzletben fel-tárl előttem a szobor leleplezésének lélekemelő ünnepe s felém sugárzó hazafiság melege engemet is föllelkesít. De magasztos is az, ha a nemzeti egyítvő-tartozás szelleme így tömjénez a mult félisteneinek!

Valóban pirulnunk kell nekünk pancsovaiaknak; menyivel előbbre vannak hazafiság dolgában mások — még kis falvak is — mint mi.

Nekünk — hála a közzszellem hiányának — szobrunk nincsen.

Nem is akarjuk, hogy legyen.

Fényesnél-fényesebb jellemekkel bővelkedő nemzeti multunk nem indít, de még csak gondolkodóba sem ejt arra nézve, hogy miként róhatnók le mi is kegyeletünket legalább egy hőstünk, egy államférfiunk, egy Nagyasszonyunk iránt!

Nincsen, a kinek ércben is élő glóriás alakját példaképpen mutathatnók gyermekeinknek, hogy az erény tiszteletére nevelhessük őket; nincsen a kire profán elfoglaltságunk közepette föltekintethetnők s a ki legalább néhány percze kiragadna bennünket ebből az egyhangú, sorvasztó tespedtségből az eszmény éltető régióiba; nincsen a kihez legalább évenként egyszer mindnyájan, együttesen elzarándokolnánk és, midőn lelkünk átszellemülne az ihletől, babérkoszorút helyeznénk el emlékénel. — Bennünket hidegen hogy a mások példája, nekünk az ilyen sentimentalissmus nem való! Különben is — horribile dictu — a mi pénzünkbe kerülne! Ho, itt megszűnik minden hazafiság — és kezdődik a filiszterség — tegyük azonnal hozzá).

Mihelyt nem lehet direkte egyvalakit felelőségre vonni, ha csak a kegyeletlenségért is, azonnal vége a honfiai kötelességtudásnak is. A mely tulajdonság mellett lehet valaki minta nyárspolgár, de jó hazafi semmi esetre sem. De, ha már szobraink nincsenek, vannak legalább úgy nevezett — emléktábláink. Tudtommal három ilyen van: kettő a városházán és egy a kir. törvényszék épületén. Fúkar kegyelet, a mely csak emléktáblára képes és szinarany helyett csupán néhány fillérel áldoz az emlék oltártűzén, de hát — ez mégis több a semminél. Valamit azonban nem hagyhatok szó nélkül és ez az a nembánomság, nemtűrődömség, melylyel olyan otrombán, durván sértegetik a kegyeletet.

Ha igénytelenségüknel fogva már messziről nem is hangolják tiszteletre ezek az emléktáblák a szemlélt, de azért még sem illő dolog, már a városunkban megforduló idegenek miatt sem, annyira fitogtatni a pietas hiányát.

Milyen ezeknek az emléktábláknak környezete!

holttestet, hogy újra és jobban bevarrják halotti leplebe. Ám a babonás hajósok semmi áron sem voltak hajlandók eleget tenni a kapitány parancsának. Nehogy zendülés ússzon ki a hajón, a kapitány elállott a tervétől.

Leszállt azest. A tropikus égöv csillagai egymás után kigyultak és ezüstfénytűket szeliden hintették a tenger lágyan ringó hullámaira.

A matrózok pihenőre tértek csupán a soros legények egyhangú kopogása zavarta a csendes éjszakát.

A mikor egy csoport matróz mellett elhaladtam jól kivettem a mint egymás között sutogtak.

— Addig nem hagy el minket a férj holtteste, míg az asszony utána nem ugrik, szolt az egyik.

— Nem tudom a kapitány mit őriztetni annyira azt az asszonyt, ha a végzet azt határozta, hogy férje után menjen, minek avatkozik a sors útjába? mondta a másik.

Ebben a perczben nagy robajjal nyilott fel egy kabin ajtaja, és örült rohammal szaladt fel a lépcsőn a fedélzetre egy fehér alak. Kibontott haja messze lebegett utána. Mary volt.

Egyenest a párkányzat felé szaladt. Egy matróz sem emelkedett fel, kétségbeeset tettét megakadályozza. Eu elkésve érkeztem.

Mary e szavakkal — Willy már jövök — átvette magát a párkányzaton és a másik perczben már elnyelte az oceán sötétlő örvénye.

A kapitány lebecsajátta a mentő csónakot, a matrózok kedvetlenül szálltak a sötét tengerre. De minden eredmény nélkül, Maryt nem találták meg.

A felkedő nap rózsás fénykévét szórt az azúrszint játszó vizre, senni sem zavarta az oceán végtelenségét.

Willy holtteste pedig már nem üldözte hajónkat.

A városházán levő s IV. Béla királyunk emlékének szentelt tábla szövegét az alája függesztett „Házasulandók hirdetője“ miatt nem lehet olvasni. Már bocsánatot kérek, ez utóbbi minden fontossága mellett is nem oda való; kerül annak egyebütt is helye! Miért nem függesztik ki a városháza tágas kapualjában vagy, hogy a közzségnek még hozzáférhetőbb helyen álljon, tegyék magára a kapura.

A mi pedig a kir. törvényszék épületén elhelyezett emléktáblát illeti: „ajánlom minden jó érzelmű embernek, tekintse meg, hogy mi mindent képes az indolentia elűzni, csak hogy ne kelljen a nembánomság medréből kilépnie. Az egész emléktáblán falragaszok ékeskednek, hirdelve az orfeumi, circuszi és mit tudom még miú előadásokat. Nap-nap mellett vártam hogy az illetékes hatóság nem fogja azt, a kegyeletnek ilyen arculatú megtorlatlanul hagyni, de látom, hogy Pancsován az efféle „bagatell“ dolgakkal törődni nem szokás. Ezen kívül még valamit. Az ilyen emléktáblákat évenként egyszer meg szokták koszoruzni. Legalább másutt ez a dícséretes szokás járja. S ha már az illetékes hatóság, melynek gondviselő szárnyaira bíztattak az emléktáblák, ezt nem teszi, megtehetnék azt — egy kis ünnepélyvel kapcsolatosan a Gromon magyar nyelvtérjesztő-egylet vagy a Társaskör. Missiója mindkettőnek — úgy tudom — a hazafias közzszellem ápolása. Evvel nem kis mértékben szolgálnak nemes ügyeket is. — Ha pedig ezek után is minden a régiben maradna, akkor még csak egy indítványom van: szedjük le az emléktáblákat, ha már sehogy sem tudjuk azokat megbecsülni, így aztán majd több hely jut a „Házasulandók hirdetője“-nek is, meg a zengerjok reklámjainak is!

ifj. R. F.

H I R E K.

— Szemle. A t o r j a y Imre alezredes, a szegedi csendőrkerület parancsnoka szerdán városunkban tartozkodott s megvizsgálta az itteni csendőrségi szárnyat.

— Szabadságon. R o t h Ferenc tanácsnok, árvaszéki előadó augusztus 15-én kezd meg hat heti szabadságát.

— Beiratasok az ovodákban. Az összes állami ovodákban a beirások hó 16-án és 17-én történnek és ha a létszám nem lenne teljes 19-én folytatattik. A foglalkoztatás aug. 21-én kezdődik.

— Halálozás. Mihály Miklós állategészségügyi felügyelő meghalt Temesvárott. A boldogult, még a mult héten hivatalos eljárásban városunkban tartozkodott.

Közzszenetnyilvánítás. A pancsovai áll. főgymnasium végzett és felső osztálybeli tanulói által a szegénysorsú tanuló „Segélyegylet“-e javára rendezett mulatságon a következő felülfizetések folytak be: Méltóságos Zákó Milán főispán, Tordai György igazgató, Bartha Gábor 10 kor. Kontilovics Emil 8 kor. Huber J. 7 kor. Bezeghi Miklós, Faragó Lajos, dr. Karathur Arthur 4 kor. dr. Pánczél Ottó 3 kor. Lengyel Vilmos, Jablonszky Miklós, Wrany Cosmas, Blumenstock 2 kor. Péterfi Lajos, Korsós Zoltán, Weisz Vilmos, Koics Lázárné, Alföldi Géza, Rossmann Ferencz, Athanaczkovics Lyubomir 1 kor. összesen 75 korona. Fogadják a nemes szívű felülfizetők a rendezőség mély közzszenetét.

— Sulyos csapás érte Szalaváry Ede nagybecskereki polgári iskolai tanárt és nejét. Irma leányát, a család 13 éves szép kedvencét elragadta a kérélhetlen halál. Sem az orvosi tudomány sem az aggodó szülők önfeláldozó ápolása nem volt képes a gyilkos tifusz betegséget leküzdeni. A mélyen sujtott szülők mérhetetlen fájdalmát még növeli az ugyanezen veszélyes kórba esett három gyermeke életeért való remegés. A sors sulyos csapása által sujtott család iránt számos jó barátai és tisztelői körében itt is általános a részvét.

Esküdtek kisorsolása. A harmadik ciklus esküdjait a helybeli kir. törvényszék nyilvános ülésében f. hó 10-én délelőtt sorsolták ki Vozáry János törvényszéki elnök, Scholmásky Adolf és Balogh Béla törvényszéki bírák, dr. Milassin Kálmán, kir. ügyész, Feymann Gyula ügyvéd, a temesvári ügyvédi kamara megbízottja és Sikorszky Sándor jegyző jelenlétében.

Rendes esküdtszéki tagoknak kisorsoltattak:

Fink Antal, ifj. Búza Ferencz, Dr. Handler Bernát, Hirschl Armin, Boskovics György, Klauer Ignác, Halász András, Nádor Gyula, Dr. Kiss Jakab, Rádda Frigyes, Zsivanovics Mihály, Kontilovics Emil, Grün Henrik, Ivó Sándor, Berger Károly, Szojka Emil, Dr. Wittigshlager Rezső, Dr. Scsitinszky Adolf, Bolyanacz Mátyás, Brock Illés, Zégény Mihály, Schlezinger Vilmos, Tomics Szilárd, Pesti Sámuel, Varga János, Vukov István, Frindt Nándor, Santek Kálmán, Laskay András, Dr. Csütörtök Arnold.

Helyettes esküdtek:

Kálay Károly, Gyurics Gyula, Putnik Dragomir, Istvánffy János, Karakasevics Vladimir, Huber Jenő, Sörös Ferencz, Gecser Béla, Ugrik Géza, Irasek Károly.

— A gyermekek réme, a difteritisz megint fellépett. A templom utcában kezdte meg rémséges munkáját s elragadott egy ártatlan kis leánykát a szerető szülők karjai közül. Vigyázzunk hát gyermekeinkre, különösen most, közel a tavéy kezdete előtt.

— Helyreigazítás. Kellermann Adolf fényképész nem Hirschl Ármán helybeli kereskedő leányát, hansm Hirschl M. zimonyi terménykereskedő leányát, Hirschl Johanna kisasszonyt jegyezte el.

CSARNOK

Móriczot besorozták.

Ira: Gutius.

A vádolt: . . . Mikor pedig odaálltam a sorozó bizottság elé s egész ruházatomat egy pár lyukas harisnya képezte, majd hogy ki nem égett az arcom a szégyentől. Hogy is ne. Egy pár lyukas harisnya és semmi más! Félve néztem körül, hogy nincsenek-e a szobában asszonyok, a kik majd kinevetnek, ha ilyen hiányos öltözetben látnak. Szerencsére egy asszony sem volt jelen.

A hosszú bajszu őrmester oda dörgölődött hozzám és a fülembé sugta:

Be a hasad nyavalyás!

Meg sem mozdultam, mert — tetszik tudni — elhatároztam, hogy süket leszek.

— Az orvos oda jött hozzám, végig nézett rajtam s láttam, hogy tetszem neki. Oda is szólt a századoshoz:

— Igazi athléta! Milyen mel! milyen izmok! S össze vissza tapogatott elől is hátul is. Elkezdtem nevetni.

— Jáj instálom alásan! Az őrmester kegyetlenül oldalba lökött s mosolygó pofával sugta ismét fülembé.

— Ne röhögj te rongyos, mert tüstén ketté hasítalak.

De bizony csak nevetem tovább. Ha befogtam a számat, az orromon tört ki a nevetés borzasztó erővel s ha az orromat fogtam be, szabadjára volt eresztve a torkom s még hangosabban nevettem.

A százados ur mosolyogva közelített felém.

— Hát szeretnél-e katona lenni Móricz öcsém? Egy kukk nem sok, de annyit sem választoltam.

— Hány iskolát végeztél? Kezdtém a fülembet hegyezni és a lehető legostabá képpel igyekeztem megértetni, hogy süket vagyok.

Az őrmester a fülembé ordított.

— Nem tudja, hogy kerdezik? Talán bizony süket?

— Kerdezni tetszett valamit?

— Süket az ur, vagy mi?

— Igenis, megyek.

És indultam kifelé. Az orvos elém áll és mérően a szemembe nézett. Farkas szemét néztem vele olyan buta képpel, hogy szinté zavarba jött. Elkezdett kiabálni:

— Mi baja a fülének?

Illőnek tartottam, hogy válaszoljak — Nagyváradon, 1874-ben. — az orvos erre még közelebb hajolt hozzám és ordításra fogta a dolgott.

— Nem azt kerdeztem, hogy hol született, hanem vajjon süket-e?

— Köszönöm szépen!

— Beszélhet annak doktor ur ítélet napig. Nem hall az egy kukkot sem!

Tetteti magát a gazember! Szól közbe az őrmester, a kinek csak a bajszát szerettem volna kitépni. Ott álltam rendületlenül s bután, az őrmesterre rá se néztem, magamban azonban mohó kíváncsággal néztem a pilanatot, a mikor kimondják rám, hogy „untauglich.“ Közben azonban lecsapott mendörgős menkö, s az kihozott szerepemből.

Valaki ugyanis a hátam mögött hallkan megjegyezte: Ne méltóztassanak neki hinni. Nagyon jól ösmerem a hunczutot: Egyike a legügyesebb zsebtolvajoknak. Csak a mult hónapban került ki Illavárról. — Önkénytelenül is hátra tekintettem, megnézni, hogy ki beszél, ezzel elárultam magam. Aza valaki pedig Goldstein Simi volt, az én vetélytársam. Egy leánynak kurizálunk. A nyomorult állt az ajtó mellett, várva míg rákerül a sor. Borzasztóan vigyorgott. — Elfutott a méreg.

— Százados ur, mondok — beismerem, hogy simuláltam, hanem kénytelen vagyok azt is kijelenteni, hogy ez életben sose loptam. Ez az ur, hazudik . . . Nem folytathattam. Besorozták kiröpítették a szobából. Nagy busan felöltöztem s oda hagytam a kaszárnyát. Az Üllői ut s körut sarkán azonban várakozó állást foglaltam el: Goldsteinre lestem.

Egy kis félóra mulva észre vettem őt, a mint kilép a kaszárnya kapuján, óvatosan körül tekint s meggy lefelé az Üllői uton.

Utánna! . . . Ezt a tréfát nem viszed el szárazom, Simikém. — A gyógyszerészár előtt elértem. Torkon ragadtam s nehogy baja essék, csak a fejét ütöttem; a bajszát azonban megkimélni akarván, a haját tépegettem ki. Ha ki nem ragadják a kezeim közül ma már por, hamu és semmi más! . . .

— Egy törvényszéki bíró ovációja. Tóth Mihály, a perlaszi járásbírósnak egyik buzgó albirója, a pancsovai kir. törvényszékhez bíróvá történt kinevezése alkalmából szép ovációban részesült; a perlaszi értelmiség — számszámra nézve 46-ban — f. évi augusztus hó 1-én az Illits-féle kávéház helyiségeiben fentisztelt törvényszéki bíró tiszteletére rendezett bucsúestélyen összegyűlvén, Tóth bíró, küldöttségileg hívta meg s, oly ovációban részesítette, a melyben csak egy köztisztviselőben álló hivatalnok részesülhet. Képvisele volt itt a társadalom minden értelmese rétege. Szívhez szülő tóztokban nem volt hiány. A többek közt megemlítjük: Szikszay járásbíróét, Bilecz főmérnökét, Georgievics földbirtokosát, Janda igazgatóét, Noskovics plebanosét, Vuchetich jegyzőét, Dr. Eremín ügyvédét, Illits járási takarékpénztári igazgatóét, melyekre az ünnepeket meghatóttan, de mélyen átértzett szavakkal válaszolt. A jó kedv szaporodtával több tózt is elhangzott s a késő éjjelutáni órákban búcsúzott el a társaság minden tagja a távozó, köztisztviselőben álló bírótól.

— Soprik a pápai utcát . . . és nem söprik a — Gromon utcát. Legalább nem az aszfaltot. Korzónak csufolt egyetlen sétatülnök el a város belterületén, illő volna, ha a háztulajdonosok minden figyelmeztetés nélkül is teljesítenék kötelességüket s megszabadítanák a járókelőket attól, hogy kénytelenek legyenek abban a vastag porrétegekben gázolni, mely az aszfaltot borítja.

— Árlejtes a városházán. A 200 koronán alali városi ács munkákra az új árlejtes ma d. e. 10 óraker tartatik meg a városháza nagytermében.

— Leforrázott gyermek Pifanics Szilárd 3 éves leánykája Katalin a földre állított tál forró vízbe esett. A szerencsétlen gyermek rövid de óriási kintlódás után meghalt. A vizsgálat folyik.

— A mozgó járdá. A kik a tavalyi párisi világiállítást megnézték, bizonynyal emlékeznek erre a a fin de siecle csodadabogárra. Nos, nálunk Pancsován is van keletkezében egy ilyen mozgó járdá. Egyelőre ugyan még csak a járdá széle mozog, de hát már ez is bizonyítja, hogy fogékonyak vagyunk a művelt nyugat túlfinomult civilizációjára iránt. Mindamelett némi szerkezeti hibákra kell a szives figyelmet felhívnom. A párisi m. j. ugyanis éjjel-nappal mozgott s bizonyos szabályos időközben visszatért kiinduló pontjához, ellenben a mi sensatiók csak éjjel mozdul el helyéből s vissza sem tér többet. Arról van t. i. szó, hogy a Sztarcsovai út 36 számú háza előtt éjjelenként valami obscurus egyéniség lassacskán mind ellopkodja a járdaszélét határoló keramikocokkákat. Erre a keramikobetyárra (ha van aszfaltbetyár miért ne lehetne ilyen is!) figyelmeztetjük a rendőrséget ne hogy egy szép reggelen arra ébredjünk, hogg ellopták az egész járdánkat is.

— Hegedüs miniszter és a torontali vicinalisok. Abból az alkalomból, hogy Hegedüs miniszter a makói kiállítás megnyitására indul a szegedi pályaudvaron jókedvű társaság gyűlt össze. Közben tiszteltet a miniszternél az Aradcsanádi vasutak igazgatósága is. A miniszter megkérdezte az igazgatót, hogy miképpen áll a vasut ügye? Az igazgató jelentette, hogy terjeszkedik. Mire a miniszter mosolyogva megjegyezte: Csak vigyázzanak, hogy ugy ne járjanak, mint a torontali vicinalisták, azok is nagyon terjeszkedtek. Ott volt Tallian Béla is, aki szintén benne van Thév. igazgatóságában annak azt mondotta: Minden célzás nélkül mondtam.

— Halálozások. Rodoszavljevics Maria szül. Muntján, néhai Rodoszavljevics Károly nyug. főszolgabíró özvegye hosszú szenvedés után augusztus 6-án meghalt. — Özv. Obradovics Ilona szül. Krsztics, Obradovics Stojka törvényhatósági bizottsági tag édes anyja 78. éves korában jobb létre szenderült.

— A közigazgatási bizottság augusztus 14-én d. u. 1/4 óraker tartja rendes havi ülését.

— Tánctáncigalom Glogonban. A glogoni Casino augusztus hó 17-én táncszüvegigalmat rendezt „Perkovác“-féle vendéglőben, melyen hallomás szerint, városunkból is többen fognak részt venni.

— Elcsipett tolvaj. Még a mult héten ellopták Dragoj Mita földmivelő István utcai udvarából egy kocsi. A révaufjalvi csendőrség elfogott egy gyanus egyént, ki bevalotta a lopást. Az eladási árból még 52 koronát találtak nála. A tettest az ügyészségnek adták át.

— Rendőri hírek. Priics Milos jarkováci születési 21 éves bozás Ujvidéken betöréses lopást követett el és Pancsovára szökött. Rendőrségünk elfogta és Ujvidékre szállította. — Erdélyán Sebő felsővárosi jómodú földmivelő Mihailjovics Sándornét, szomszédját, az utcán vasvillával leütötte. Gyermekük közti perpatva volt a viszály oka. Erdélyán anyja biztatására követte el megdöglőntan tettét. A súlyosan sérült asszonyt lakásán ápolják, a rabiatos tettes ellen megtették a följelentést.

— Kik adhatnak ezentul színjátszási engedélyt. Eddig a vidéki kisebb városokban és községekben, a hol színügyi bizottságoknak még csak híret sem ismerik, a rendőrfőkapitányok és a főszolgabírák saját szeszélyeik után adták, vagy tagadták meg a játszási engedélyt. Ezentul ennek is vége lesz, végét szakította a belügyminiszter, ki egy elvi jelentőségű határozatban az 1848. XXXI. t. cz. 3. paragrafusában említett „helybeli hatóság“-ot ugy értelmezi, hogy ez alatt más, mint az önkormányzati hatóság nem

érthető, a szini előadási engedélyek magadására tehát ott, hol színügyi bizottság nincs, az önkormányzat jogát gyakorló képviselőtestület, illetőleg a község nevében eljáró községi előjáróság van hivatva. A belügyminiszter rendelete egy régi, kellemetlen országos gyakorlatot fog megszüntetni, mert eddig az ország igen sok helyén a rendőrfőkapitányok, illetve a főszolgabírák adták ki a játszási engedélyt.

— Első automobil vasuterv. Békés-Gyulán dr. Fábry Sándor megyei alispán elnöklété alatt egy bizottság tárgyalta az alföldi gazdasági vasut ajánlatát, mely Csabáról Békésen át Vésztoig 36 kilométernyi vasutvonal felépítését tervezi. Ez a vasut nem gőztüzemű, de automobil lesz és mint ilyen első az országban. Óránként indítja kocsiit és Csabán, Békésen mint közuti vasut teljesít személyszállítást. Az építési költség 1 millió 600.000 korona. Az ajánlattevő társaság, melynek már van Kovácsházától Csabáig vasútja és mely az automobiljával legutóbb próbakisérletet tett, 5% tiszta hasznót garantál, de feltételül köti, hogy az építési tőkét az érdekeltség jegyezze. Az ajánlatot elfogadták. A terv megvalósításával az alföldi gazdasági vasut az arad-csanádi egyesült vasutat is megelőzi, mely tudvalevőleg az elmúlt évben szintén tervbe vette az automobil tüzemet. Feltűnő, hogy a Württembergben olyan jól bevált automobil tüzem kérdésével szakköreink alig-alig foglalkoznak.

— Posta hajójáratok. Budapestről Orsova—Galacra indul minden kedden, csütörtökön és szombaton 10 óraker este; Belgrádból indul minden hétfőn, csütörtökön és szombaton 5 óraker reggel, Pancsováról 6 óraker reggel; Orsováról Budapestre indul szerdán, pénteken és vasárnap 6 óraker reggel, Pancsovára érkezik 8 óraker este; Zimonyból indul csütörtökön, szombaton és hétfőn 5 óra 30 perczkor reggel.

— A helyi hajó tavaszi menetrendje a következő: Pancsováról indul apr. 1-től Zimonyba naponta 3. ó. 45 perczkor hajnalokor, 8 ó. 30 perczkor reggel és délután 2 ó. 30 perczkor; Zimonyból indul Pancsovára 6 ó. reggel, 11 ó. 30 perczkor délelőtt és 7 ó. este. Ünnepe- és vasárnapokon 7 ó. helyett este 8 óraker indul Pancsovára. Ez a menetrend szept-30-ig érvényes.

Közigazdaság.

Herefűvecsek javítása.

Herefűvecseinket sokszor éri csapás. Gyakran megcsik, hogy tartós szárság miatt nem jól keltek ki a fűmagok, igen hizagos, foltos lesz a vetés; gyakran állati ellenségek különösen az egér tesz sok kárt, minek folytán a feljavítása sokszor elkerülhetlenné lesz.

Ha az előző évben védőnövényvel vetett here és fűfélék nem jól keltek ki, legcélszerűbb eljárás még augusztus, szeptember havában utánvetéssel pótolni a hiányokat, feltéve, hogy ezen hónapokban a csapadék elegendő. Ha szeptember közepéig nem történetett meg az utánvetés, már jobb azzal tavaszig várni, mert a fiatal növények csak akkor állhatnak ellen a téli hidegeknek, ha már némileg megerősödvé mennek a télbe.

Mielőtt az utánvetést eszközölnők, a kérdéses táblát éles réti boronával jól meg kell járítani; ha eléggé szikkadt a föld, a mag elszórása után azt gyűrűs hengerrel tömjük össze.

Hézagosherefűvecsek utánpótlására természetesen csak gyorsnövésű növényeket lehet célszerűen használni. Így a biborhere a vörös löheretábla hézagainak utánvetésére kitűnően alkalmas. Hátrányos hogy csak egy kaszálást ad, ezután kivész. Jobb talajokon sikerrel vethető az olasz perje míg legelőkre jobb az angol perje, mert hosszabb ideig tart. Kevésbé jobb talajokon vethető a rozsnok. A rozsnok közepes jó fű ugyan, de gyors fejlődésű. Jó talajon ne használjuk a rozsnokot, hanem csakis a perjét, mert az előbbi korán köt magot, s ha a nem kapálják idejében, kihulló magjával elgyomosítja a földet.

Jobb talajon utánvetésre tavasszal búkkönyt is lehet használni, mely egy közepes kaszálást adhat.

Kegozszerűbb a magot ré- vagy tövisboronával alátakarítani és a boronolás után sima hengerrel a talajhoz nyomni, hogy előbb csirába jöhessen.

Főleg homokos talajon az esetben ha a mult évi védő növényt nem trágyáztuk meg, igen célszerű lesz közepes kálfosphat trágyázással az utánvetés fejlődését elősegíteni.

Hirdetmény.

Az alólírott tömeggondnok ezennel köz-
hírré teszi, hogy a **v. Hacker Károly** antalfalvai kereskedő csődtömegéhez tartozó üzleti követelések, továbbá a leltár 628. tétele alatt fölvetett, a vagyonbukott által a „Torontáli helyi érdekű vasutaktól” vett, Antalfava községében a vasúthoz hozzávezető uton fekvő, egyenként körülbelül 45 □-ól kikerjedésű 2 drb pusztai föld részletre vonatkozó követelési jog a csődválasztmány határozatához képest az alólírott tömeggondnok által **Antalfalván, a község házában 1901 évi augusztus hó 17-ik napján d. e. 11 órakor** megtartandó nyilvános árverésen a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés ellenében el fog adatni.

Az eladandó követelések valóságos és fennállásáért, valamint behajthatóságáért a tömegszavazatosságot nem vállal; úgyszintén nem vállal szavazatosságot a tömeg a fent körülírt földrészletek tekintetében sem, a melyeket azonban nyomban a vevő birtokába bocsájt.

Kelt Antalfalván, 1901 évi Augusztus hó 8-án.

Dr. Zitkovszky István s. k.
tömeggondnok.

10569. sz.
1901. tkk.

Özv. Tomán Kátának Zloch Márton elleni árverési kérvénye 50 kor. s jár. iránti végrehajtást ügyében.

Végzés.

A pancsovai kir. törvényszék mint tkkvi hatóság az előterjesztett kérelem folytán **Özv. Tomán Káta** antalfalvai lakos javára 50 kor. tőke, 20 kor. 30 fill. eddigi 16 kor. 65 fill. jelenlegi és még felmerülő költség kielégítése végett az 1881: 60. t.-cz. 144. §-a alapján s 146. §-a s 156. §-a értelmében **Zloch Márton adós Zloch Anna, Káta kk. Jana és Máca** társulajdonosok ellen az antalfalva községben és a 991 sz. tkkben foglalt: 1) I. d. 84 hrsz. 1333 □-ól I. oszt. szántóra egészben 130 kor. 2) 2. d. 84 hrsz. 1333 □-ól I. oszt. szántóra egészben 175 kor. 3) 4. d. 84 hrsz. 1⁶⁷ I. oszt. kaszálóra egészben 308 kor. 4) 85 hrsz. 504 □-ól kertre egészben 76 kor. becsárban az árverést elrendeli s azt valamint a megállapított feltételeket ezennel közhírré teszi.

A nyilvános árverés Antalfalva község házában **1901. évi augusztus 24. d. e. 9 órakor** fog megtartani a következők úgy a tkkvi hivatalban mint a Antalfalva községben kifüggesztett s megtekinthető feltételek mellett.

1) Kikiáltási ár a becsár.

2) Ezen árverésen a fenti ingatlan a kikiáltási áron alól is fog adatni, de az özvegy Zloch Anna antalfalvai lakos javára bekebelezett élet hosszilgai haszonélvezeti jog épségben tartása mellett.

3) Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át, vagyis 13 kor. 50 fillért 17 kor. 50 fill. 30 kor. 40 fill. és 7 kor. 60 fillért készpénzben vagy óvadékképes értékpapírokban a kiküldött kezeihez letenni, vagy a bánatpénz előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt ugyanannak kiszolgáltatni.

Pancsován, 1901. évi június hó 7-én.

Medzihradzsky,

kir. törv. bír.

1-1

4872. sz.
1901.

Hirdetmény.

A pancsovai járás utibizottságának folyó évi július hó 4-én 5 szám alatt hozott határozata értelmében az **Almás-glogoni községi közlekedési ut hengerelési munkálatainak** vállalat útján való biztosítása céljából **folyó évi augusztus hó 22-én d. e. 10 órakor** hivatalos helyiségben nyilvános szóbeli árlejtést tartok; miről vállalkozókat azon megjegyzéssel értesítem, hogy a vonatkozó költségvetés és árlejtési feltételek a pancsovai főszolgabírói hivatalnál, a hivatalos órák alatt betekintheők.

Pancsován, 1901 évi augusztus hó 5-én.

Jablonszky Miklós,

főszolgabíró, utibizottság elnöke.

2-1

13251 szám.
1901. tkk.

Visnyieski Milévarak Bozsika Adam és George elleni árverési kérvénye s jár. iránti végrehajtási ügyében.

Végzés, árverési hirdetmény és feltételek.

A pancsovai kir. tvszék mint tkkvi hatóság az előterjesztett kérelem folytán **Visnyieski Miléva** pancsovai lakos javára 400 kor. tőke, ennek 1899 évi november hó 23. napjától járó 6% kamata, 194 kor. 78 fill. eddigi az 1901 évi március hó 8-ik az árverésnél felmerült költségek hozzászámításával 49 kor. 42 fill. a 6944/901 sz. végzéssel 10 koronában megállapított összesen 59 kor. 42 fill. további jelenleg 12 koronában megállapított és még felmerülő költség kielégítése végett az 1881: 60. t.-cz. 144. §-a alapján s 146. § 177. §-a értelmében **Bozsika Adam és Bozsika György** ozorai lakosok ellen az Ozora községben és az 1899 sz. tkkben foglalt: 1) 449 ö. i. sz. házra és 100 □-ól házhelyre 40 kor. 2) az ozorai 1928 sz. tkkben foglalt 163 hrsz. 400 □-ól kertre 66 kor. az ozorai 2525 sz. tkkben felvett: 3) 141 hrsz 310 1/2 □-ól szőlőre 146 kor. becsárban az árverést elrendeli s azt, valamint a megállapított feltételeket ezennel közhírré teszi.

A nyilvános árverés Ozora község házában **1901. évi augusztus hó 28. napján d. e. 9 órakor** fog megtartani a következők úgy a tkkvi hivatalban, mint az Ozora községben kifüggesztett s megtekinthető feltételek mellett.

Ellenben nem rendelhető el az árverés a 6944/901 sz. végzés értelmében az ozorai 3090 és 2089 sz. tkkvi lapokon foglalt ingatlanokra mert ezekre az árverés a 10735/901 tkkvi végzéssel az árverés az **albinatakarék és hitelintézet** részére elrendeltetett és miután ehhez az árveréshez folyamodó **Visnyieski Milévának** ugyan ezen követelés kielégítésére volt csatlakozása a 13849/901 sz. végzéssel már kimondatott a csatlakozás nem mondható ki.

1) Kikiáltási ár a becsár.

2) Ezen árverésen a fenti ingatlan a kikiáltási áron alól is fog eladatni.

3) Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át, vagyis 4 kor. 80 fill. 6 kor. 60 fill. és 11 kor. 60 fill. készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírokban a kiküldött kezeihez letenni, vagy az 1881: LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénz előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt ugyanannak kiszolgáltatni.

Pancsován, 1901. évi július hó 23-án.

Pavlovics,

kir. tvszéki bír.

1-1

4753. szám
1901.

A pancsovai szolgabírószágtól.

Pályázati hirdetmény.

Az üresedésbe jött homoliczi **községi irnoki és végrehajtói állásra** ezennel pályázatot hirdetek.

Ezen állással a következő javadalmazások vannak egybekötve: az irnoki állással évi 800 korona fizetés, a végrehajtói állással évi 600 korona fizetés jár. Felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy a törvényben előirt képesítést igazoló okmányokat és eddigi működésükről szóló bizonyítvánnyal felszerelt kérvényüket **1901. évi augusztus hó 25-ig** alólírott hivatalnál nyujtsák be, mert a később beérkező kérvények figyelembe vétetni nem fognak.

A választás 1901. évi augusztus hó 26-án d. e. 8 órakor fog Homolicz községében megjelteni.

Pancsován, 1901. évi augusztus hó 4-én.

Jablonszky Miklós,

főszolgabíró.

2-1

(Férfiak ingyen kapnak)

olyan új találmányu orvosságot, mely az elvesztett erőt újra meghozza. Próbacsomagot s egy száz oldalas könyvet postán; jól becsomagolva, ingyen kapják mindazok, a kik érte irnak. Ez a legbámulatraméltóbb csodaorvosság, mely megmentett ezeket, a kik fiatalkori kihágások folytán nemi bajokban, szifiliszben, valamint elvesztett férfierőben szenvednek. Ez okból elhatározta az intézet, hogy egy ingyen csomag orvosságot magyarázó könyvvel együtt mindenkinél ingyen küld. Ezzel a házi orvossággal a baj otthon gyógyítható s mindazok, a kik a fiatalkori kihágásokból származó nemi bajokban, szellemi elgyengülésben, vagy krónikus bajokban szenvednek, otthon gyógyíthatják magukat. Ez a gyógyszer közvetlenül azokra a szervekre hat, a hol a megerősödés szükséges, csodálatos eredménnyel gyógyítja az évek óta tartó betegségeket. Öreg, fiatal egyaránt irhat a State Medical Institutnak az alant jelzett címre, a honnan a csomagot rögtön elküldik. Az intézet leginkább azokat akarja megmenteni, a kik kezelés céljából az otthonukat nem hagyhatják el. A próbacsomag megmutatja, hogy mily könnyen kigyógyíthatók ebből a rettenetes bajból otthon. Az intézet kivétel nem tesz. Mindenki irhat érette bárholon magyarul, mire titoktartás mellett postafordultával egy ingyen csomag orvosságot kap magyarázó könyvvel együtt. Irjon még ma. A csomag oly szépen be van csomagolva, hogy a tartalmát senki sem fogja megtudni. A levelet így kell címezni: State Medical Institute, 98. Elektron Building, Fort Wayne, Ind. Amerika A levelek mindig bérmentesítendők.

TROPON tápláló és erősítő szer, a legjobb és leg-
olcsóbb fehérnyekészítmény. kapható a kö-
vetkező alakokban:

TROPON por-alakban, a hus legtáplálóbb része, tiszta
fehérnye ételekhez keverve tápláló erejüket
sokszorosán tokozza.

VAS-TROPON egyesíti magában a vas és vérvéköző és a
fehérnye izomerősítő hatását. A vérsze-
gényesség, sápadtság, idegyöngyesség legjobb orvosszere.

TROPON-CACAO a legtáplálóbb reggeli ital, tiszte-
táplálóbb, mint a közönséges cacao,
melynek legfinomabb fajtájával készül.

TROPON-GYERMEK-TÁPLISZT a legtartalma-
sabb és leg-
megbízhatóbb gyermek-tápláló. Egyedüli igazi pótszere az anya-
tejnek. Nagy Tropon (fehérnye) tartalma következtében tápláló erje
nagyobb, mint minden más táplisztnak.

Kaphatók minden gyógyszerárban. 10-2

A magyar kir. államvasutak gépgyárának vezérügynöksége

BUDAPEST, Váci-körút 32. szám.

ajánlja a magyar kir. államvasutak gépgyárában készült

gőzcséplő-készleteit, szalmakazalozóit,
„MILLENNIUM“

legújabb szerkezetű

fűkaszálo-, marokrakó és kéveköző aratógépeit,
továbbá: a szab. osztr.-magyar államvasutársaság resicjai mezőgazdasági gépgyárában készült 4 lőerejű gőzcséplő-készleteit, Sack rendszerű, aczél-
öntésű ekefővel ellátott ekéit és egyéb mezőgazdasági eszközeit.

Képvisező: Singer János, Temesvárott.

Kiadótulajdonos: Feymann Gyula.

Nyom. Wittigslager C.-nál Pancsován.